

DEJVICKÝ POTOK ZTRACENÝ A NALEZENÝ

(POTENCIÁL ZATRUBNĚNÝCH TOKŮ V PRAZE: DEJVICKÝ POTOK)

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant: Bc. Háta Enochová
Vedoucí práce: Dipl. Ing. Till Rehwaldt
Oponent: Ing. arch. Zdeňka Kunčarová

Diplomová práce Háty Enochové se zabývá územím Dejvického potoka. V analytické části popisuje prostor, kudy v minulosti Dejvický potok protékal, charakterizuje historický i dnešní stav jednotlivých lokalit od pramene až k soutoku s Vltavou. V návrhové části diplomové práce autorka předkládá obecné krajinářské přístupy k revitalizaci vodních toků v intravilánu a hledá prostorový, ekologický a společenský potenciál konkrétního dejvického území pro navrácení otisku potoka do matrice města.

Cílem práce bylo komplexní zmapování současného stavu Dejvického potoka a nastínění možných (v budoucnosti realizovatelných) řešení jeho navrácení na terén.

V analytické části práce diplomantka srozumitelně a přehledně prozkoumala a popsala kudy Dejvický potok tek l v minulosti a kudy teče dnes. Zcela správně zaniklý potok lokalizovala podle území nivních sedimentů na geologické mapě. Toto území potom rozdělila na 15 úseků (míst), ty jednoznačně pojmenovala (Zámek Veleslavín, Bývalé teplárny, Strnadovo zahradnictví, Na Rozdílu, Hadovka západní část, Hadovka východní část, zeleň podél Evropské, Thákurova, Zikova, Kampus ČVUT, Flemingovo náměstí, Nikoly Tesly, Náměstí Interbrigády, park Lázaro Cárdenase a Mlýnská) a zobrazila fotografií a plánkem v měřítku 1:2000.

V návrhové části nejprve diplomantka deklarovala zvolené obecně platné zásady přístupu k revitalizacím a obnovám potoků, (jako je kontinuita plynutí potoka i kontinuita ve smyslu paměti místa, morfologie terénu a také potenciál potoka jako orientačního a vzdělávacího průvodce v území.) A uvedla pěkné inspirační a referenční příklady (8) realizace břehů a detailů potoka Kolbenhofbach a Albisrieder Dorfbach ze švýcarského města Zürich. Poté vypracovala seznam obecných architektonických, ekologických, krajinářských a urbanistických nástrojů a opatření pro práci s otevřeným tokem ve městě, ty jednotlivě stručně popsala s jejich výhodami a úskalími a vymyslela k nim charakteristické ikony, které dále použila v návrhu jako špendlíky konkrétních pozic v polohopisného plánu nového pozemního vedení Dejvického potoka (nejprve v celku v měřítku 1:20 000, a potom po jednotlivých úsecích v měřítku 1:2000). Návrh ilustruje

v každé lokalitě jednou vizualizací – zákresem potoka do stávající fotky.

Vizualizace stejně jako grafika celé diplomové práce jsou graficky úsporné, poetické, vkusné. Diplomová práce nemá gramatické chyby ani překlepy. Za drobnou formální chybu považuji zobrazení Šáreckého potoka v mapových podkladech, které plochou modré šrafy neodpovídá měřítkem realitě běžných průtoků a působí až komicky v poměru k Vltavě (vyšrafované v běžném stavu průtoku).

V analytické části práce postrádám zejména práci s vodohospodářskými mapami. Bez jejich vyhodnocení totiž unikají z mého pohledu cenné (a přitom snadno dostupné) informace – např. jakým způsobem a kde Dejvický potok ústí do Vltavy, jaké jsou v povodí další občasně toky nebo odvodňovací příkopy, opuštěné náhony, vybrané hydrogeologické vrty s evidovanými údaji o podzemní vodě, využívané studny atd.

Povodí Dejvického potoka v neurbanizované minulosti města nesporně generovalo významně vyšší vodnost toku, než může mít dnes, protože dešťová voda ze zpevněných ploch města (domů i ulic) z valné většiny dnes odtéká do jednotné městské kanalizace. Proč se ani teoreticky diplomantka nezamýšlela nad množstvím vody, kterou má (nebo může mít) potok reálně k dispozici? V otázce klimatických podmínek – zejména např. celkových srážkových úhrnů – se pražské lokality nedají dost dobře srovnávat s podalpským městem Zürich. Myslím, že tím pádem možná také došlo k podcenění rizika sucha na stanovištích se všemi jeho ekologickými souvislostmi.

Z mého pohledu jediná reálná možnost, jak dnes navrátit tekoucí Dejvický potok na povrch, nutně souvisí s nalezením nějakého dalšího vodního zdroje, který by potok celoročně dotoval. (Dostatečně zavodněné by snad mohly být křídové vrstvy severního zalesněného svahu Na Petřinách pod Ústřední vojenskou nemocnicí, odtamtud by se možná mohly vést nové jímací štoly. Možná je i oprávněné uvažovat o revitalizaci prameniště v areálu zámeckého parku. Což jsou jistá zadání pro mezioborovou spolupráci s hydrologem a s projektantem vodohospodářem).

Je otázka, zda se diplomantce podařilo zmapovat současný stav zcela komplexně.

Pokud by někdy došlo k revitalizaci Dejvického potoka, jak by mohl vypadat jeho soutok s Vltavou? A jak by mohl vypadat soutok s potůčkem z Chittussiho ulice v blízkosti bubenečské interní nemocnice?

Kromě obecné zmínky o významu morfologie, práce postrádá podrobnější prověření podélného řezu - spádu navrhovaného dna potoka. Současný urbanizovaný terén města vykazuje v řešeném území místy významné výškové rozdíly. Z mého oponentního pohledu je škoda, že se ani v jedné vybrané lokalitě autorka nedostala s návrhem do větší (reálnější, neschematické) podrobnosti.

Druhovou skladbu navrhovaných dřevin považuji za decentní, správně zvolenou. Škoda, že se vzhledem k podrobnosti návrhu nemohu vyjádřit i ke kompozici nových výsadeb.

Velmi kladně hodnotím a chválím zvolené téma diplomové práce. Považuji ho za aktuální a dobré pro město.

S výše uvedenými výhradami práce podle mě splňuje hlavní požadavky zadání a navrhuji klasifikovat stupněm B (velmi dobře).

V Praze 31. 5. 2021

Zdeňka Kunčarová